

δαία τίχα υπόθεσι του στην 'Αγγλία, κ' ἐγκυτέλειπε τῆ βασιλίσα.

Μετ' ὀλίγον ἡ Καρολίνα ἔφρασε στὴ Γένοβα. Ἐκεῖ, ἄλλη περιπέτεια, προμερὴ αὐτῆ, ἐπεριμένε τὴν περιπλανομένη βασιλίσα. Ἡ βίλλα στὴν ὁποίαν ἔμενε ἐπιφυλάχθηκε ἀπὸ ἀνθρώπους πληρωμένους, ἀπὸ τὸν σύζυγό τῆς ἴσως, καὶ οἱ ὅποιοι, ἐπάνο στὴν ταραχὴ, μῆτρην μῦθα καὶ ἄραξαν τὰ πολιτικώτερα ἀντικείμενα τῆς βασιλίσσης. Ἐπιτυχῶς δρέθηκε ὁ Περγκάμι, ὁ ὁποῖος, μὲ τὸ σπαθὶ στὸ χεῖρ, ὄρισε ἐναντίον τῶν ἐπιρησιῶν, ἐκόπωσε δύο, καὶ κατόρθωσε νὰ σώσῃ ἀπὸ τῆς φλόγης τὴν Καρολίνα καὶ τὰ κοσμηματὰ τῆς. Κατόλου αὐτοῦ, ἡ ἀμοιβὴ τοῦ Περγκάμι ἠτήρησε ἀνταξία τοῦ ἡρωισμού του. Ἡ βασιλίσα συνεκρότησε συμβούλιο, στὸ ὁποῖο ἔλαβαν μέρος ὀλοι τῆς ἀκολουθίας τῆς καὶ συγκαμμένη ἐξέθεσε τὰ γεγονότα, καὶ ὄνωμασε τὸν Περγκάμι κλειδοῦχο τῆς. Στῆ θέσι τοῦ ταχυδρόμου διώρισε τὸν ἀδελφὸ τοῦ Περγκάμι. Ὁ ἔξιπτος Ἰταλὸς ἔμπαυε παιά... οἰκογενειακὸς στὴν εἴνοια τῆς ρωμαντικῆς αὐτῆς περιπλανομένης.

Ὁ συγγραφεὺς τοῦ βιβλίου, ληρομεινὴ μὰς πληροφορησὴ τὴ ἀτέγνε ὁ τῶος κλειδοῦχος μαρκήσιος ντ' Ἀργαλιῶ. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἔγνωσε ὅτι ἡ ἐλοχὴ του εἶχε περάσει καὶ φρόντισε νὰ ἀπομακρυνθῆ ἐγκαίρως.

Ἐτοῖ ὁ ἀοριδίσιος Περγκάμι ἐξακοιούθησε ν' ἀνεβαίη τὴ σκάια τῆς ἐπιτυχίας. Ἦταν παντορέμος καὶ δὲν τὸ ἔκρυβε ἀπὸ τῆ βασιλίσα ὅτι εἶχε καὶ κόρη.

Στῆ Βενετία ὑποδύχθησαν τῆ βασιλικὴ ἀκολουθία, ἡ ἀδελφὴ τοῦ Περγκάμι κομήσσα. Ὁλθα καὶ ἡ μικρὴ τὸν ὄμοιος κλειδοῦχος ἐξήτησε ὑπὲρ τῆς ἀδελφῆς του καὶ τῆς κόρης του τὴν εἴνοια τῆς βασιλίσσης, καὶ ἐκεῖνη προσέλαβε ἄμεσως τὴν ἀδελφὴν τὸν κυρία τῆς τιμῆς, καὶ ἀγάτησε τόσο τῆ μικρούλα Βικτορίνα, ὅστε τὴν ἔβαυσε μαζὺ τῆς, στὸ χρεβάτι τῆς.

Ὁ πιστὸς ἀκόλουθος, ὁμοὶ δὲν ἀργησε νὰ ἀνταμεινῆ τῆ βασιλίσα γιὰ τῆς εἰνοίας τῆς αὐτῆς. Ἐνὸ ἐτήγμαν ἀπὸ τὸ Παύλοιο στὴν πόλι Ἀγούστα, τ' ἄλογα τῆς βασιλικῆς ἡμᾶς ἐτοιμάξαν καὶ ἀρηνασμένα ἔφεραν τὴν ἡμῆρα σ' ἕνα βάρβαρο, ὅπου θὰ ἔπαυε καὶ θὰ τοσαζότανε, ἂν δὲν ἐπενέβαινε καὶ τῆ φορὰ αὐτῆ ὁ γενναῖος Ἰταλὸς. Μὲ κινδύνο τῆς ζωῆς του ὁ Περγκάμι ὄρισε μεροστά, ἐκράτησε τ' ἄλογα ἀπὸ τὰ χάλιαμα καὶ ὄωσε τὴν βασιλίσα...

Καὶ ἡ συνουσία ἐπροζώηρησε... Παρκαίτο ὄμοιος τὴν ἐπιμένονε ἄλλη περιπέτεια. Ἐνὸ περνοῦσαν ἀπὸ ἕνα ἄγρω δάσος, μὰ συμφορία ληστών ἐπετάχτησε καὶ τοὺς διτάζε νὰ σταθοῦν. Τότε παιά ὁ Περγκάμι δειχτήκε σὲ ὄλο τὸ μεγαλειὸ τῆς ἀοριείας του. Ὁμοιος μὲ γυμνὸ τὸ ἔφυγε ἐναντίον τῶν ληστών, ἔπαυσε τὸ θάνατο, ἐκόπωσε τὸν ἀρχηγὸ τῶος, ἐδεκάτισε τοὺς ἄλλους καὶ ἔπαυσε, σὺν ἀλθινοῦς ἰλοῦτης, τῆ βασιλίσα!...

Ἡ συμφορία ποὺ τρομοκρατοῦσε τὴν πόλι καὶ τὰ περὶχωρα διαλέφθηκε. Ὁλόκληρη ληστών ἡ πόλις ἐβήγχε νὰ προσηπτήση τὸν ποτήρα τῆς, καὶ ἡ εἰσοδος τῆς Καρολίνας καὶ τῆς ἀκολουθίας τῆς στὴν Ἀγούστα εἶχε πανηγυρικὸ χαρακτῆρα. Πρὸς τιμὴ τῆς βασιλίσσης καὶ τοῦ γενναῖου κλειδοῦχου τῆς δόθησαν χορτῆς ποὺ ἐκράτησαν ὀλόκληρη ὀδομάδα. Τότε ἀπεφασίσθη νὰ γίη ἐκστρατεία τῶν κωτοῦν ἐναντίον τῶν ληστών τοῦ ὄρους Ἀβελίνο, ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ὁποίας ἔμπαυε ὁ Περγκάμι. Ἡ βασιλίσα ἐπέτηχε πέρα - πέρα. Ὁ Περγκάμι ἐξολόθρησε τοὺς φοβεροὺς ληστάς, ἀνακοιήχτηκε... Ἡ ραυλὴ τῆς Ἰταλίας γίηκε ἔνδοξος καὶ ἀξιοζήλητος, οἱ πλανόδιοι τραδαδοῦροι ἐτραγωδοῦσαν τὰ καταφθιμάτα του. Ἡ Καρολίνα ἦταν εὐτυχὴς!...

Ὁλόκληρο τὸ ταξεῖδι τῆς περιπλανομένης ἡγεμονίδας εἶνε γεμάτο ἀπὸ τέτοιον εἶδος γεγονότα. Παντοῦ ὅπου περνοῦσε ἡ Καρολίνα συνεβαιναν ἐπισοδικὰ, ποὺ θὰ νομῆτε κινεῖσι ὅτι τὰ ἔστελνε ἐπιτήγης ἡ τύχη, γιὰ νὰ δώσῃ ἀφορμὴ στὸν κλειδοῦχο νὰ μεταγειρηθῆ τὸ σπαθὶ του! Στὸ ἀκόλουθο φύλλο θὰ ἰδοῦμε τὴ συνέχεια τοῦ ταξιδίου αὐτοῦ καὶ τὴν ἐπίσημη τῆς Καρολίνας στὴν Ἑλλάδα, ποὺ μὰς ἐνδιαφέρει καὶ περισσότερο.

ΞΕΝΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ

ΜΟΝΑΞΙΑ

Τοῦ Λαμαρτίνου

Στὸν ἴσκιό γέφυρας ὄξυας, εἰς τὸ βουνοῦ σὺν μῦθο, σὺν παιὶ ὁ ἦλιος νὰ κρυφθῆ. Ἐπαύλιον λητημένος, τὸ βλέμμα μου νὰ πλανηθῆ στὴν πεδιάδα ἀγρῶ, ποὺ σὺν καθορέτης κάτω 'καὶ ἄλλᾶζει μαγεμένος.

Κάτω, μονοκοῖζει ὁ ποταμὸς μὲ χημάτ' ἀρρησιμένα, σὺν φρεῖδι πέρα, μακρὰ κατὰ χορτῆ καὶ πάρι. Γύρω ἡ λίμνη τὰ νερά ἀπλόνη κομμομένα, ἄπου τὸ ἄστρο τῆς βραδινῆς τῆ λίμνη του σκορπάει.

Ἐδὼ νημά εἰς τὸ βουνοῦ ποὺ δάση στεφανοῦνη, ἡ μέρα φένη σιγαλὰ τῆς ἔσπερον ἄχτιδες ὀλόγωνα κατάλεινε τὰ νερὴ μεγαλώνων, καὶ μοιάζονε σὺν νύτανε αἰθέριες χρυσάλλιδες.

Ξάμνον, ἕνας ἦχος μακρὰ γυμνῆ τὸν ἄερα, κα' ὀλόγωνα ἀπλόνηται στὴν βραδινὴ ἠσυχία ἐν' ἡ χαμπάνα τοῦ χορτοῦ! Τοῦ κόρου του Πατέρω, ἴμνει μὲ θεϊκῆς στορφές γυμνᾶς ἁρμονία.

Μπροστὰ σὲ τὸσες ὀμορφῆς ὄμοιος ἡ πονεμένη ψυχὴ μου, ἡ ἀδιάφορη χαρὰ περὶ δὲν γνωρίζε σὲ ἄλλους κοσμοὺς μαζωνοῦνε φαίνεται πλανε

μῆνι! τοὺς πεδωμῆινους, τῆς ζωῆς παιά ὁ ἦλιος δὲν ἐφωτίζει!

Στῆ φρεῖδι μελαγχολικὰ τὸ βλέμμα μου γυμνῶ, ἀπὸ τὸν Νότο στὸν Βορρὰ κα' αἶτ' τὴν Αἰῶν, (στὴ) Δύσι.

στὴν ἔκτασι τὴν ἀπειρη μάτια τὸν δούλω. Καὶ λέω: «Ἡ ψυχὴ μου τὴ χαρὰ ποτὶ δὲν θὰ γυμνῶσῃ!»

Τι μ' ὄφελουνε παιά τῆς γῆς καλῆς ἡ παλάτια, ἀφοῦ κανένα θελήγτρο δὲν ἔχουν παιά γιὰ μένα; Ἀγαπημένα μου βουνά, δάση καὶ μουσάτια, σὰς ἔλειπε ἡ ἀγάτη μου καὶ ἴσπε ἐρημομένα! Τὸν ἦλιο ποὺ στὸν ὄρωμο του ἀδιακοῦα προ- (βαίνει,

τονὸ θεοῦ ἀδιαφορεῖ νὰ γανετα στὰ βάθη, ἀν σ' ὄφανοῦς γυμνῶτους ὡς ἡ σκοτεινὰ ἀνε- (δαίνω,

τι μ' ὄφελει, ἀφοῦ γιὰ μὲ ἡ μέρα παιά ἐγάρθῃ!

Μ' ἄς μποροῦνα νὰ τὸν ἀκοιούθησο, σὲ ἄλλα μὲρη μαγικά, γλυκὰ, ὄνειρεμένα, αὐτῆ τῆ φρεῖτικῆ ζωῆ παντοτεινὰ ν' ἄφωσο, καὶ ἡ ψυχὴ μου μὲσ' σ' αὐτὰ νὰ ζῆσι εὐτυχουμένα!

Πέρα ἐκεῖ πὸς λαχταρῶ γιὰ νὰ διαβῆ ἡ ζωὴ μου, σὲ τὰσος ὄλο ἐρημά στῆ φρεῖδι ποὺ κομμάτα, ἐκεῖ θε νάφω τὴν χαρὰ ποὺ τὴν ποθεῖ ἡ ψυχὴ μου, ποὺ τόσο μῆρος τὰ μάτια μου σὺν ὄνειρο πλανάται.

Ἐκεῖ αἶτ' τὴν ἀστέρευτη παρηθὴ θε νὰ φοιήσο. ἀγάτη, ἐλπίδα καὶ χαρὰ, παντοτεινὴ εὐτυχία, αὐτὸ τὸ δόλιο ἰδανικὸ γὰ παντα θὰ γνωρίζσο, κα' ἡ πονεμένη μου καρδιά νὰ βρῆ τὴν ἠσυχία!

Ἦ! μὲ τὸ ἄμμα τῆς αἰγῆς ἄς ἔφευγα μὰ μέρα, νὰ διασχίσω τ' ἄπειρο, ἐσένα ν' ἀπογῆσω! Γιατὶ νὰ ἐλιπῶ τὴν χαρὰ ἐδῶ σ' αὐτῆ τῆ σαράθ! Χωρὶς ἐλπίδα καὶ χαρὰ τί μ' ὄφελει νὰ ζῆσο;

Ἦ! ὅταν τὰ φύλλα πέφτουνε στὸ δάσος τὸ θλιμμένο, καὶ τὰ σκορπὰ ὁ βραδινὸς ἄνεμος ἕνα - ἕνα - κα' ἐγὼ σὺν κείνα φαινομα: σὺν φύλλο μαρμαροῦ, Φύσα ἄγρη τοῦ Βορρὰ, ἔλα ἔπαρε καὶ μένα!...

Ὁ ποιητῆς Λαμαρτίνου

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ο ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΠΤΑ

Ὁ ἀριθμὸς ἐπτά ἔπαυε ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων ἀκόμη χρόνων σπουδαιοτάτων ὀλων εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν δ α- (φάνων λαόν. Οἱ ἀρχαῖοι εἶχον 7 κλανῆτας, 7 ἀ- (γνὰ γυμνατὰ, 7 σωτήρας καὶ 7 ὄμοιας. Ἐπειτα 7 ἦσαν τὰ θανατὰ τοῦ κόρου, οἱ 7 σοφοὶ τῆς Ἑλλάδος, 7 εἶδη ὑποδρομακῶν ἀγώνων, 7 ἀ- (χηροὶ οἱ ἐκστρατευοῦντες κατὰ τὸν Θηβῶν. Ἐπί- (σους 7 ἡμέρας ἔχει ἡ ἔβδομάς, 7 εἶνε οἱ μουσικοὶ τόνου καὶ εἶ τὰ πολὺ διάστημα, μόνον 7 μετὰλλα ἦσαν γνωστά.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΑΝΕΤΕ

Ἡ ἡλικία τοῦ γάμου

Ἔρετε σὲ ποιά ἡλικία ἐπιτρέπεται ὁ γάμος σὲ τῆς διάφορες χώρες; Διαβάστε τὸν παρακάτω κατάλογο καὶ θὰ δῆτε: Στῆ Γαλλία τὸ κατώτερο ὄμοιο ἡλικίας γάμου γιὰ ἕνα νεὸ εἶνε τὰ 18 ἔτη καὶ γιὰ τὴ νέα τὰ 15, στὴν Ἰσπανία 14 γιὰ τὸ νεὸ καὶ 12 γιὰ τὴ νέα, στὴ Γερμανία 14 γιὰ τὸ νεὸ καὶ 14 γιὰ τὴ νέα, στὴ Ρωσία 18 γιὰ τὸ νεὸ καὶ 16 γιὰ τὴ νέα, στὴ Σαξωνία 18 γιὰ τὸ νεὸ καὶ 16 γιὰ τὴ νέα, στὴ Ἑλβετία 14 γιὰ τὸ νεὸ καὶ 16 γιὰ τὴ νέα, στὴν Οὐγγαρία 14 γιὰ τὸ νεὸ καὶ 12 γιὰ τὴ νέα, στὴν Αὐστρία 14 ἔτη καὶ γιὰ τὰ δύο φύλα.

Τοῦ φρονιμοῦ ἀνθρώπου καὶ ἡ ἀπλὴ ὑπόθε- (σις ἔχει περισσότερο ἀξία αἶτ' τὴν βεβαιότητα τοῦ ἡλιθίου. (Ἀραβικὴ Παροιμία)